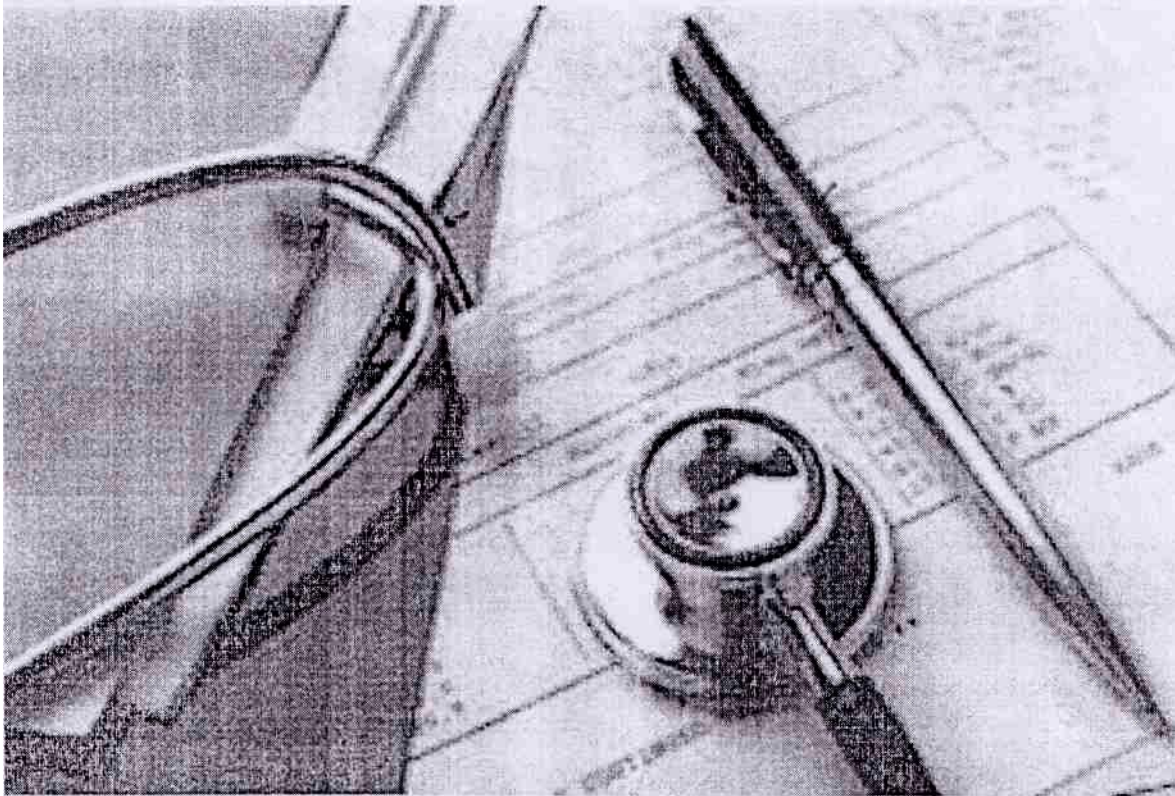


Вінницький національний медичний університет
імені М.І. Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України



**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИЩО
МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ У РОЗРОБЦІ ТА
РЕАЛІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ
СТРАТЕГІЇ ПОБУДОВИ НОВОЇ
СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В
УКРАЇНІ НА ПЕРІОД 2015-2025 р.р.**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
25 березня 2015 року

Вінниця – 2015

Процюк Т.Л., Капітан Т.В., Герасимова О.В. Сучасні актуальні питання педагогічного процесу вищих медичних навчальних закладів	177
Ратушняк І.І. Умови формування комунікативної культури студентів у процесі професійної підготовки в медичному вузі	178
Редчій М.А., Яцина О.В., Александрова О.Є. Оптимізація підготовки майбутніх лікарів з питань організації санітарно-гігієнічних заходів в осередку надзвичайних ситуацій	180
Рикало Н.А., Пилипонова В.В. Підвищення якості підготовки студентів стоматологічного факультету на кафедрі патофізіології ВНМУ імені М.І. Пирогова	181
Римша О.В., Назарчук О. А. Використання інновацій в галузі мікробіології для підготовки майбутніх лікарів .	182
Римша С.В., Раціборинська-Полякова Н.В. Формування фахового менталітету лікаря як основа підготовки у ВНЗ	183
Родінкова В.В., Паламарчук О.В., Криклива С.Д., Бобровська С.Д., Кременська Л.В. Викладання дисципліни біологічного циклу у вищих навчальних закладах медичного профілю для студентів англomовної форми навчання на прикладі досвіду кафедри фармації	184
Ромашкіна О.А. З досвіду здійснення моніторингу знань у англomовних студентів стоматологічного факультету на кафедрі ортопедичної стоматології	185
Рубіна О.С., Биковська О.А., Саврун Т.І. Післядипломна підготовка лікарів-неонатологів – забезпечення якості та ефективності	187
Сергета І.В., Дреженкова І.Л., Стоян Н.В., Панчук О.Ю., Теклюк Р.В., Лукіна Н.Ю., Тимошук О.В. Проблемні питання сучасної психогігієни у контексті їх інтеграції у процес навчальної підготовки студентів	187
Сергета І.В. Особливості викладання військової гігієни та гігієни надзвичайних ситуацій у структурі навчальної дисципліни “Гігієна та екологія”	188
Сергеев С.В. Роль когнітивних спотворень у професійній діяльності провізора	189
Серкова В.К., Савицька О.О., Мовчан Г.О. Шляхи формування світогляду майбутнього лікаря на клінічній кафедрі	191
Сенюта І.Я., Гаврилюк А.О. Актуальність викладання медичного права в вищих навчальних медичних закладах України	192
Сливка В.П., Сливка О.Я. Необхідність нових орієнтирів для лікарів в освіті і в суспільстві	193
Слюсар О.А., Гордієвська Н.А., Ющенко Т.І. Роль та значення практик з технології ліків в професійній підготовці провізорів ..	194
Смірнова О.В. Роль фундаментальних наук у підготовці лікарів	196
Сокур С.О. Знання – це воля до навчання та розумова праця	197
Степанюк Г.І., Волощук Н.І., Степанюк Н.Г., Пашинська О.С., Драчук О.П., Денисюк О.М. Шляхи оптимізації вивчення фармакології: точка зору студента	198

спрямованість. Культура професійного спілкування студентів передбачає, що воно відбувається згідно з правилами і нормами загальнолюдських комунікацій, спирається на систему загальнолюдських цінностей, враховує психологічні закономірності міжособистісного спілкування й слугує успішному вирішенню професійних завдань. Комунікативна культура розвивається у процесі соціалізації через формування у людини певного мовного коду, через залучення людини до мовної скарбниці свого народу. При цьому комунікативна культура, що постає культурою взаємодії людей у процесі життєдіяльності за допомогою вербальних та екстравербальних засобів спілкування, виявляє здатність людини розуміти особистісні наміри іншої людини, що передбачає розуміння її емоційних станів, уміння стати на позицію іншого.

Отже, комунікативна культура реалізується у контексті морального ставлення людей один до одного та передбачає їх залучення до позитивних соціальних цінностей та норм поведінки певного соціуму.

Редчіц М.А., Яцина О.В., Александрова О.Є.

Оптимізація підготовки майбутніх лікарів з питань організації санітарно-гігієнічних заходів в осередку надзвичайних ситуацій

У зв'язку з надзвичайною ситуацією на Сході України, яка триває майже рік та з метою удосконалення організації та методичних підходів щодо вивчення студентами медиками питань військової гігієни та гігієни надзвичайних ситуацій, в діючу навчальну програму з гігієни та екології (3^{ій} рік навчання) внесені зміни, які передбачають розширення дисципліни "Військова гігієна" та включення додатково академічних годин лекцій та практичних занять як аудиторних, так і позааудиторних.

Досвід проведення лабораторних занять з курсу військової гігієни поза минулих років показав, що для виконання лабораторних робіт та складання санітарно-гігієнічних висновків по результатам отриманих матеріалів, недостатньо забезпечити робоче місце студента методичною розробкою з викладенням методики виконання роботи, підручником, довідниками, наказами, ДСНіП тощо. Деякі лабораторні заняття перевантажені розрахунками настільки, що для студентів втрачається розуміння самої суті роботи.

Пропонуючи одну із форм оптимізації навчального процесу з курсу військової гігієни та з метою підвищення ефективності засвоєння студентами питань санітарно-гігієнічного забезпечення в умовах надзвичайних ситуацій та у воєнний час, ми виходимо з наступного: оптимізація повинна відбуватись за рахунок відбору найбільш важливого навчального матеріалу. Папка самостійної роботи по темі занять повинна включати в собі головні теоретичні питання, алгоритми роботи студента, бойове завдання та інструкцію щодо його виконання, топографічні карти, схеми, малюнки, зразки висновків, ситуаційні задачі, тестовий контроль знань тощо.

Новизна запропонованого нами метода оптимізації полягає в тому, щоб звільнити максимум часу для творчої діяльності студента – складання

висновків та рекомендацій в тій чи іншій ситуації. Крім того, в процесі самостійної роботи у студентів формується системність провідних знань та способів мислення, мобільність та критичність мислення, уміння орієнтуватись в постійно нових матеріалах потоку наукової і методичної інформації, здатність до творчого підходу при самостійному вирішенні задач наукового та виробничого характеру.

Вважаємо таку форму уніфікації методичних матеріалів раціональною у справі підвищення ефективності підготовки майбутніх фахівців з питань організації санітарно-гігієнічних заходів в осередку надзвичайних ситуацій.

Рикало Н.А., Пилипонова В.В.

Підвищення якості підготовки студентів стоматологічного факультету на кафедрі патофізіології ВНМУ імені М.І. Пирогова

З метою входження в європейський освітній і науковий простір для сучасного стану розвитку національної вищої освіти характерні модернізація і реформування, спрямовані на приєднання до Болонського процесу. Це вимагає підвищення якості професійної підготовки майбутніх лікарів відповідно до світових і загальноєвропейських стандартів з метою посилення конкурентоспроможності вищої медичної освіти, оптимізації умов для міжнародної мобільності студентів-медиків і розширення можливостей українських медичних фахівців на вітчизняному і міжнародному ринках праці. Патофізіологія, як фундаментальна наука у системі медичної освіти, посідає особливе місце. Перебуваючи на стику теоретичних і клінічних дисциплін і будучи інтегративною медико-біологічною наукою, вона сприяє розвитку клінічного мислення. Основне завдання патофізіології - навчити студентів умінню «застосовувати природничі знання біля ліжка хворого» (С.П. Боткін). При вивченні предмету студенти повинні розуміти практичне застосування знань з патофізіології в їх подальшій лікарській практиці.

У зв'язку з процесами загальноєвропейської інтеграції вищих навчальних закладів України, змінюються підходи до викладання теоретичних дисциплін і, зокрема, патофізіології. Успішне вирішення головної задачі – підвищення якості підготовки спеціалістів – неможливе без постійного вдосконалення організації навчального процесу і застосування нових форм і методів викладання.

При вивченні предмету патофізіології студентам стоматологічного факультету поряд з вивченням питань згідно типової робочої програми акцентується увага на найважливіші особливості розвитку патології в стоматологічній практиці. Особлива увага приділяється найбільш актуальним питанням – особливостям етіології та патогенезу патологічних процесів у тканинах ротової порожнини та зубо-щелепного апарату, їх тісний зв'язок з порушеннями інших систем організму. Найбільш важливими з них є: сукупність етіологічних чинників, що викликають захворювання органів ротової порожнини; розкриття проблеми «місцевого» і «загального» в стоматології; особливості запальної реакції в щелепно-лицьовій ділянці; зміни функцій слинних залоз і стану слизової оболонки ротової порожнини при